

Sygn. akt IC 1298/18

1 WYROK

1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Mariusz Bartnik

Protokolant : st. sekretarz sądowy Aneta Graban

po rozpoznaniu w dniu 11 czerwca 2019 roku w Gdańsku

na rozprawie sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko D. P.

o zapłatę,

1) zasądza od pozwanej D. P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 131.224,34 zł (sto trzydzieści jeden tysięcy dwieście dwadzieścia cztery złote 34/100) wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, nie więcej jednak od odsetek maksymalnych za opóźnienie, liczonymi od kwoty 129.839,43 zł od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty;

2) zasądza od pozwanej D. P. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 6.492 zł (sześć tysięcy czterysta dziewięćdziesiąt dwa złote) tytułem opłaty od pozwu oraz kwotę 5.417 zł (pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna w B. złożył 7 sierpnia 2018 roku pozew o zapłatę przeciwko D. P.. Wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty, iż pozwana D. P. ma zapłacić na rzecz powoda:

a) kwotę 127.094,77 zł tytułem niespłaconego kredytu,

b) kwotę 2.744,66 zł tytułem odsetek skapitalizowanych naliczonych za okres od 20 listopada 2017 roku do 19 lutego 2018 roku w wysokości 3,12 % w stosunku rocznym, od 20 lutego 2018 roku do 20 maja 2018 roku w wysokości 3,11 % w stosunku rocznym, od 21 maja 2018 roku do 1 lipca 2018 roku w wysokości 3,09 % w stosunku rocznym,

c) kwotę 1.324,91 zł tytułem odsetek karnych naliczonych za okres od 20 listopada 2017 roku do dnia 6 sierpnia 2018 roku wynoszących czterokrotność stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, na dzień sporządzenia pozwu wynoszących 10% w stosunku rocznym,

d) kwotę 60 zł tytułem opłat i kosztów bankowych,

e) dalszych odsetek karnych od dnia 7 sierpnia 2018 roku do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP w skali roku, wynoszących na dzień sporządzenia pozwu 10% w stosunku rocznym, ale nie wyższych od odsetek maksymalnych za opóźnienie stanowiących dwukrotność sumy stopy referencyjnej NBP i 5,5 punktów procentowych, naliczanych od kwoty niespłaconej należności głównej powiększonej o kwotę

skapitalizowanych odsetek umownych w wysokości 2.744,66 zł na dzień wniesienia pozwu wynoszącej łącznie 129.839,43 zł

f) zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych i poniesionej opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W razie skierowania sprawy do trybu zwykłego żądania powoda miały pozostać tożsame.

Pozwana po prawidłowym doręczeniu odpisu pozwu wraz z załącznikami i pouczeniami nie złożyła odpowiedzi na pozew.

Na rozprawie w dniu 12 lutego 2019 roku pozwana wniosła o oddalenie powództwa. Wskazywała, że przedmiotowy kredyt jest ubezpieczony i zobowiązanie winien spełnić ubezpieczyciel.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. w B. zawarł z D. P. umowę o Kredyt mieszkaniowy z dopłatami do oprocentowania Nr (...) z dnia 22 listopada 2011 roku, na mocy której udzielono pozwanej kredytu hipotecznego w kwocie 147.474,75 zł. Jako zabezpieczenie spłaty kredytu wskazano hipotekę umowną do wysokości 235.959,60 zł. Strony w umowie ustaliły zasady i terminy regulowania rat. Kredyt wypłacono w pięciu transzach.

(dowód: umowa o Kredyt mieszkaniowy z dopłatami do oprocentowania Nr (...) z 22.11.2011 r. – k. 13-18, załącznik nr (...) do umowy „(...)” – k. 19, harmonogram spłat – k. 20-23, dyspozycje wypłaty kredytu – k. 24-31)

Pozwana nie dotrzymała warunków umownych spłaty kredytu. Bank trzykrotnie wezwał pozwaną do spłaty przeterminowanego zadłużenia. D. P. nie uregulowała należności. Wobec powyższego powód wypowiedział umowę pismem z 9 maja 2018 roku. Bank podjął próbę doręczenia korespondencji pozwanej na trzy dostępne adresy.

(dowód: pisma powoda „Wezwanie do zapłaty” z 3.01.2018 r., 24.01.2018 r. i 4.04.2018 r., pisma powoda „Wypowiedzenie umowy” z 9.05.2018 r. wraz z dowodami nadania korespondencji – k. 7-9).

7 sierpnia 2018 roku powód wystawił wyciąg nr (...) z Książ (...) S.A. w B., zgodnie z którym na dzień wystawienia figurowało wobec D. P. wymagalne zadłużenie z tytułu zawartej umowy o kredyt mieszkaniowy z dopłatami do oprocentowania nr (...) z dnia 22 listopada 2011 r., na które składają się kwoty:

- 3) 127.094,77 zł tytułem niespłaconego kredytu,
- 4) 2.744,66 zł tytułem odsetek skapitalizowanych naliczonych za okres od 20 listopada 2017 roku do 19 lutego 2018 roku w wysokości 3,12 % w stosunku rocznym, od 20 lutego 2018 roku do 20 maja 2018 roku w wysokości 3,11 % w stosunku rocznym, od 21 maja 2018 roku do 1 lipca 2018 roku w wysokości 3,09 % w stosunku rocznym,
- 5) 1.324,91 zł tytułem odsetek karnych naliczonych za okres od 20 listopada 2017 roku do dnia 6 sierpnia 2018 roku wynoszących 10% w stosunku rocznym,
- 6) 60 zł tytułem opłat i kosztów bankowych.

W wyciągu wskazano także sposób obliczania dalszych odsetek karnych.

(dowód: wyciąg nr (...) z Książ (...) S.A. w B. z 7.08.2018 r. - k. 6)

Udzielony kredyt objęty był ochroną ubezpieczeniową w okresie od 29 listopada 2011 roku do 31 października 2016 roku. Bank wypowiedział pozwanej umowę kredytu po upływie okresu objęcia ochroną ubezpieczeniową, wobec czego roszczenie nie zostało zaspokojone przez Ubezpieczyciela.

(dowód: Polisa Seria (...) Nr (...) – k. 98)

Pozwana w żadnym czasie nie uregulowała wymagalnego zadłużenia.

(okoliczność bezsporna)

Sąd zważył co następuje:

W oparciu o ustalony powyżej stan faktyczny Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo zasługiwało na uwzględnienie.

Okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy Sąd ustalił na podstawie zebranych i przeprowadzonych w sprawie dowodów, które poddano ocenie zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd dokonał oceny wiarygodności i mocy dowodów według własnego przekonania, na podstawie wszechstronnego rozważenia zebranego materiału. Sąd oparł się na dowodach w postaci dokumentów złożonych i załączonych do akt sprawy oceniając ich wiarygodność mając na uwadze treść art. 244 i 245 k.p.c.

Powód w toku sprawy złożył do akt dokumenty m.in. w postaci umowy o Kredyt mieszkaniowy z dopłatami do oprocentowania Nr (...) z 22 listopada 2011 roku, załącznik nr (...) do umowy „Terminy i warunki wypłaty transz”, harmonogramu spłat, dyspozycji wypłaty kredytu, korespondencji kierowanej do pozwanej w postaci pism zatytułowanych „Wezwanie do zapłaty” oraz „Wypowiedzenie umowy” wraz z dowodami nadania przesyłek, wyciągu nr (...) z Książ (...) S.A. w B. z 7 sierpnia 2018 roku.

Zdaniem Sądu złożone przez stronę powodową dokumenty czynią wiarygodnym roszczenie powoda. Załączniki stanowią odpisy dokumentów poświadczone przez radcę prawnego za zgodność z oryginałami. Sąd miał na uwadze, iż wśród dokumentów zaoferowanych przez powodowy Bank jest także wyciąg z ksiąg banku, który według aktualnie obowiązujących regulacji nie ma mocy urzędowej. Stanowi o tym art. 95 ust. 1a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (jedn. tekst: Dz. U. z 2017 r. poz. 1876), zgodnie z którym moc prawna dokumentów urzędowych, o której mowa w ust. 1 (tj. ksiąg rachunkowych i sporządzonych na ich podstawie wyciągów oraz innych oświadczeń podpisanych przez osoby upoważnione do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych banków i opatrzonych pieczęcią banku, jak również sporządzonych w ten sposób pokwitowań odbioru należności), nie obowiązuje w odniesieniu do dokumentów wymienionych w tym przepisie w postępowaniu cywilnym. Powyższe potwierdził Sąd Apelacyjny w Krakowie, który w wyroku z dnia 30 czerwca 2017 r. I ACa 331/17 (LEX nr 2432056) wskazał, że „od dnia 20 lipca 2013 r. dokument bankowy, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy z 1997 r. Prawo bankowe, w postępowaniu cywilnym jest traktowany jako dokument prywatny, czyli zgodnie z art. 245 k.p.c. jest dowodem tego, że osoba, która go podpisała, złożyła oświadczenie w nim zawarte. Dokument taki nie stanowi dowodu faktu w nim opisanego, a jedynie dowód, że osoba upoważniona przez bank złożyła oświadczenie, że fakt taki miał miejsce. Należy jednak zaznaczyć, że wyciąg z ksiąg bankowych nadal stanowi dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. i podlega ocenie razem ze wszystkimi innymi dowodami, w myśl ogólnych reguł wynikających z art. 233 k.p.c. Należy w tym kontekście podkreślić, że w niniejszym procesie powód nie ograniczył się do przedłożenia wyłącznie samego wyciągu z ksiąg banku, ale załączył do pozwu i pism procesowych szereg innych dokumentów. Sąd przyznał walor wiarygodności wszystkim dokumentom zaoferowanym przez powoda, w tym także wyciągowi z ksiąg bankowych. Nadto ze złożonych dokumentów wynika, iż obie strony zapoznały się z ich treścią. Dokumenty załączone przez powoda do pism procesowych czynią także zadość określonym przepisami wymogom formalnym. W związku z powyższym Sąd nie widzi podstaw, by podważyć wiarygodność przedstawionych przez powoda dokumentów.

Zgodnie z przepisem art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe, do czynności bankowych zalicza się także udzielanie kredytów. Na mocy art. 69 ust. 1 tej ustawy, przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej w warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego

kredytu. Zgodnie z treścią art. 69 ustawy Prawo bankowe obowiązującym w dniu zawarcia umowy, umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i określać w szczególności:

- 1) strony umowy,
- 2) kwotę i walutę kredytu,
- 3) cel, na który kredyt został udzielony,
- 4) zasady i termin spłaty kredytu,
- 5) wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany,
- 6) sposób zabezpieczenia spłaty kredytu,
- 7) zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu,
- 8) terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych,
- 9) wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje,
- 10) warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy.

Analiza postanowień umowy kredytowej zawartej przez pozwaną z bankiem nie daje podstaw do stwierdzenia, że jest ona sprzeczna z art. 69 ustawy prawo bankowe. Podpisana przez strony umowa kredytu hipotecznego spełnia przywołane powyżej ustawowe wymogi.

Zgodnie z art. 354 k.c. dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje – także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. W taki sam sposób powinien współdziałać przy wykonywaniu zobowiązania wierzyciel. W niniejszej sprawie uznać należy, iż powód wykazał zaprzestanie spłat należności przez pozwaną skutkujące powstaniem wymagalnego zadłużenia. Zgodnie z § (...) umowy kredytu zawartej pomiędzy stronami brak spłaty należności Banku określonych w drugim wezwaniu do zapłaty z zachowaniem podanego terminu upoważnia Bank do podjęcia czynności windykacyjnych, wypowiedzenia umowy i wszczęcia postępowania egzekucyjnego. Na mocy art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wysokość wymagalnego zadłużenia wykazana została w wystawionym przez bank wyciągu nr (...) z 7 sierpnia 2018 roku. Nadto wskazać należy, iż pozwana nie zaprzeczyła ani wymagalności, ani wysokości dochodzonych pozwem należności.

Na podstawie art. 481 k.c. opóźnienie w spełnieniu przez dłużnika świadczenia pieniężnego daje wierzycielowi prawo żądania odsetek za opóźnienie. Aby takie prawo po stronie wierzyciela powstało, nie muszą być spełnione żadne inne przesłanki, w szczególności nie musi powstać szkoda po stronie wierzyciela, jak również dłużnik nie musi odpowiadać za okoliczności, które spowodowały niewykonanie zobowiązania pieniężnego w terminie. Wobec powyższych rozważań roszczenie powoda należało uznać za uzasadnione.

Sąd wskazuje, że pozwana na rozprawie 12 lutego 2019 roku wyraziła stanowisko, że kredyt objęty jest ochroną ubezpieczeniową przez (...) S.A. we W. do czasu ustanowienia zabezpieczenia w postaci wpisu hipoteki na nieruchomości oraz do czasu spłaty brakującego wkładu własnego w udzielonym kredycie, w zależności co nastąpi później oraz obsługi tego ubezpieczenia w każdy sposób niezbędny do realizacji tego celu, w szczególności do prowadzenia postępowania prewencyjnego w sytuacji zaprzestania spłaty kredytu przez dłużniczkę oraz postępowania likwidacyjnego w przypadku rozwiązania przez powoda umowy z kredytobiorcą i do wystąpienia do (...) S.A. z wnioskiem o wypłatę odszkodowania. Odnosząc się do zarzutu pozwanej wskazać należy, iż powód wykazał, że udzielony kredyt objęty był ochroną ubezpieczeniową w okresie od 29 listopada 2011 roku do 31 października 2016

roku. Bank wypowiedział pozwanej umowę kredytu po upływie okresu objęcia ochroną ubezpieczeniową, wobec czego roszczenie nie zostało zaspokojone przez Ubezpieczyciela. Sąd wskazuje nadto, iż podniesiony przez pozwaną zarzut nie ma wpływu na wymagalność ani wysokość dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia, którym pozwana nie zaprzeczyła w toku postępowania.

O kosztach postępowania orzeczono zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804). Mając na uwadze uwzględnienie powództwa należało zasądzić od pozwanej na rzecz powoda kwotę 6.492 zł tytułem zwrotu opłaty od pozwu oraz kwotę 5.417 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od udzielonego pełnomocnictwa.

SSO Mariusz Bartnik